

În liniștea și răcoarea sălciilor, seriile Snagovului poartă, întotdeauna, spre maluri chemarea povestirilor. E ceasul când, ascultându-l pe campionul reporterului refacă — mereu mai bogată — cronică marilor confruntări sportive de la Balarat, de la Dedau și de la Sagami... Amintirile îmbracă strălucirea medaliilor. A celor cucerite, dar și a celor care, cu certitudine, vor fi cistigate. Pentru că, orice s-ar spune, Snagovul este cel mai glorios dintre toate „stadioanele” sportului românesc. O faimoasă școală cu zeci de absolvenți laureați pe toate meridianele.

Astăzi, m-am gândit să scriu câteva rânduri despre această școală. Despre „clasa Huțan”, mai ales. Și, poate, mai mult despre antrenorul ale cărui succese mi se par un valoros certificat de pasiune și pricepere.

Este, cred, nevoie și de un prolog la această „seară de amintiri” cu Radu Huțan. Debutul — în 1946 la „Telefoane”. Apoi, la Dinamo — alături de Radu Marinescu, Gh. Cojocaru, Mircea Anastasescu și... Nicolae Navasart. Bilanț personal: o duzină de titluri de campion al țării!

Într-o zi, acum 13 ani, Radu Huțan a schimbat padela caiac-cistului cu cronometrul antrenorului și a început să viseze o „ echipă de aur” care să cucerească pentru sportul românesc cununile învingătorilor.

Au început marile căutări. Cu alfabetul selecției care trebuia să inițiască în rugbistul Simion Ismailciuc sau în luptătorul Leon Rotman calitățile și perspectivele celor doi sportivi de a se număra, peste puțin timp, printre cei mai mari canoști ai lumii. Tot pe atunci, un băiat în pantaloni scurți, mare amator de atletism, se gîdea că poate o dată va intra și el în prima echipă a lui Huțan. Peste un an, Aurel Vernescu era titular...

Dar, pentru că ne-am propus să arătăm ce înseamnă să-ți fubești profesia de antrenor, s-o respecți și s-o cinsești prin fapte, să notăm câteva date din palmaresul echipei în care — pe parcursul anilor — au strălucit mulți caiaciști și canoști.

● În 1954, la campionatele mondiale de la Macon, Mircea Anastasescu cucerește prima medalie — de bronz — din istoria caiacului românesc. Este al doilea an de cînd Radu Huțan privește cronometrul cu ochiul antrenorului.

● 1956. În îndepărtata Australie elevii lui Huțan — Simion Ismailciuc, Leon Rotman și Dumitru Alexe — cîștigă 3 medalii olimpice de aur!

● Un an mai târziu, la Gand, în orașul florilor, se culeg trofeuri pentru campionii Europei: Simion Ismailciuc și Dumitru Alexe. Și pentru Radu Huțan, distins cu titlul de antrenor emerit.

● În 1958 — campionatele lumii. Pe apele Vltavei, victorie românească. Din nou flori pentru imbatibilul Ismailciuc și pentru vinjosul pescar de la Mahmudia.

● „Europenele” de la Duisburg (1959). Sportivii francezi vor să... cumpere canoa lui Ismailciuc. Secretul victoriilor se află însă în altă parte, în mîile de kilometri străbătuți acasă, pe apa Snagovului. Și, poate, în severitatea cronometrului lui Radu Huțan.

● La Albano, speranțe neîmplinite. Totuși, dublul campion olimpic de la Melbourne, Leon Rotman mai adaugă un „bronz”. E singura medalie din probele de caiac-canoe de la Roma.

● Începe asaltul caiaciștilor. La Poznan (1961) Aurel Vernescu cucerește primul său titlu european. Consemnăm și victoria canoistilor: medalia de aur la proba de dublu — A. Iacovici și A. Sidorov.

● Echipa lui Huțan participă din plin și la marea demonstrație a școlii românești de caiac-canoe de la Jajce — 1963. Vernescu, cel mai bun din lume la simplu 500 m. Prezent și la victoria stafetei, Iacovici și Sidorov — campioni mondiali. Ziarele scriu că Ismailciuc este cel mai mare canoist din istoria acestui sport.

● Tokio. Aurul olimpic va trebui căutat... la Ciudad de Mexico. La Sagami, Vernescu cucerește însă o opțiune: medalia de bronz. La simplu 1.000 m și la caiac 4 unde se consacră alți doi sportivi promovați în echipa lui Huțan: A. Sciornic — după numai un an de pregătire — și M. Turcaș — un talentat... atlet, gimnast, înotător și rugbist.

● Snagov — campionatele europene. Reamintesc doar că Vernescu și Sciornic s-au numărat printre învingători.

Recapitulare statistică: 3 medalii olimpice de aur, 4 titluri de campioni mondiali (plus contribuția la victoria stafetei la Jajce), 8 titluri de campioni europeni (plus contribuția la succesul celor două stafete). Dar, dacă am adăuga „argintul” și „bronzul” cucerit la aceste mari competiții! Sau, zecile de victorii internaționale și sutele de tricouri de campioni republicani pe care elevii antrenorului Radu Huțan le-au îmbrăcat în acești ani?

Sînt, desigur, mulți cei care au contribuit la această suită de succese și fiecare i se cuvine prețuire. Sînt mulți și cei care au preluat sau sînt gata să preia stafeta acestor victorii. Vom prezenta însă cititorilor o formație mai redusă: S. ISMAILCIUC, DUMITRU ALEXE, L. ROTMAN, M. ANASTASESCU, A. VERNESCU, A. IACOVICI, A. SIDOROV, L. CALINOV, A. IVANESCU, A. SCIORNIC, M. TURCAȘ, IGOR LIPALIT, M. HUSARENCO. Este „ echipa de aur” a celor 13 maeștri emeriți ai sportului crescuți și pregătiți de antrenorul emerit RADU HUȚAN. O echipă care își are porțile larg deschise.

Victorie! Una din multele bucurii...

Poate chiar pentru tinerii Marian Ionescu, P. Maxim, A. Simionov, V. Calabiciov, S. Covaliov...

În august, la Grînuu, se impart alte medalii de campioni ai lumii!

DAN GIRLEȘTEANU

P. S. Într-un reportaj viitor, cunoștiți cu „clasa Navasart” și cu strălucirea altor medalii.

CICLISM

Ștefan Suciu — locul II în „Turul Serbiei”! Echipa României pe locul III

Ieri dimineață s-a întors din Iugoslavia echipa de tineret a țării noastre care a participat între 4 și 8 iulie la competiția ciclistă internațională „Turul Serbiei”. Cicliștii români au realizat o performanță excelentă: ȘTEFAN SUCIU a OCUPAT LOCUL II (88 de alergători din Iugoslavia, Italia, Cehoslovacia, Polonia, Franța și România). IAR REPREZENTATIVII TARII NOASTRE S-A CLASAT PE LOCUL III (17 echipe)! Pentru frumoasa lor performanță, tinerii noștri rutieri ȘTEFAN SUCIU, C. GRIGORE, TUDOR VASILE, ALEX. SOFRONIE și ȘT. RUSEN merită calde felicitări.

Amănunte asupra comportării sportivilor noștri le-am aflat într-o discuție cu antrenorul MIRCEA MIHAI-LESCU, care a condus echipa în această competiție. „Întrecerea — ne-a spus M. Mihăilescu — a programat 7 etape. În unele zile cicliștii au avut de parcurs cîte două etape, ceea ce a constituit o dificultate în plus. Competiția s-a desfășurat, în general, pe trasee de munte. La startul cursei au fost prezenți cicliști de valoare, mulți dintre ei cu vastă experiență internațională. Este suficient să amintesc faptul că printre cei 88 de concurenți s-au numărat și Jan Smolik (cîștigător al „Cursei Păcii” în 1964), Marian Kegel (component de bază în formația Poloniei), precum și numeroși cicliști cu renume din Iugoslavia, Italia și Franța. În această selecție companie, rutierii români — deși foarte tineri —

au făcut dovada unei bune pregătiri și a unei excelente puteri de luptă. Ei au impresionat, de asemenea, prin combativitate, spirit de echipă și o matură gîndire tactică.

Ștefan Suciu a fost, de departe, cel mai bun ciclist al competiției. El a cîștigat etapa a IV-a (Banja Koviljaca — Iriski Venac, 118 km), socotită cea mai grea etapă, deoarece s-a desfășurat pe un traseu de munte cu mari diferențe de nivel. După această etapă, Ștefan Suciu a îmbrăcat „tricolorul galben” pe care l-a purtat în etapele a V-a și a VI-a. Numai o evadare (foarte discutabilă) a lui Boltezar în etapa a VI-a, în care acesta a cîștigat 5:42 (!) și a fost sancționat cu 15 secunde (pentru ce?!...) a făcut ca tî-nărul și talentatul nostru reprezentant să ocupe numai locul II, iar echipa să se claseze pe locul III. Iată clasamentele finale:

Individual: 1. A. Boltezar (Iugoslavia) 19h 31:02; 2. ȘT. SUCIU la 1:08; 3. R. Cubrici (Iug.) la 1:23; 4. M. Hazdira (Ceh.) la 2:50; 5. T. Ukmar (Ceh.) la 3:55; 6. Jan Smolik (Ceh.) la 7:10; 7. M. Kegel (Pol.) la 7:45; 8. N. Zivkovic (Iug.) la 7:54; 9. G. Torschi (Italia) la 8:25; 10. J. Kovalczik (Pol.) la 10:20; 14. C. GRIGORE. 19. T. VASILE, 26. ALEX. SOFRONIE, 36. ȘT. RUSEN; echipe: 1. Iugoslavia 50h 45:12; 2. Italia la 5:07; 3. ROMÂNIA la 5:32; 4. Sel. Kraljevo; 5. Cehoslovacia; 6. Polonia; 7. Franța.

H. N.

VOLEI

COMBATIVITATEA ÎNSEAMNĂ MULT, DAR NU TOTUL!

DUPĂ MECIURILE REPREZENTATIVEI FEMININE DE VOLEI CU ECHIPA R.S.S. UCRAINE NE

Ceea ce trebuie în primul rînd reținut în comportarea voleibalistelor care au compus echipa națională a României în meciurile cu formația R.S.S. Ucrainene de la Sibiu este faptul că ele au dovedit o mare capacitate de luptă. E un atribut important, care poate asigura materializarea superiorității tehnico-tactice de către echipa care o deține, sau echilibrarea forțelor. Aceasta însă, bineînțeles, numai cînd combativitatea nu este un fel de... disperare, ci concordă cu o judicioasă organizare a defensivei. Altfel, ...pierzi luptind. Ca în primul meci de la Sibiu, cînd voleibaliste noastre puteau cîștiga, cu 3—1 sau măcar cu 3—2, dar n-au reușit. De ce? Toemai pentru că în finalurile seturilor 4 și 5 au acționat, tot combativ, dar... în iureș, dezordonat, în loc să-și regleze cu calm dispozitivul defensiv și să-și orienteze apărarea din linia a doua în funcție de trecerea ucrainencelor, de la rezolvările exclusiv în forță, la atacurile variate, cu mingi plasate pe zona V și mai ales „puse” între linii. Scăderile de atenție în această privință le-au costat meciul. Duminică, dimpotrivă: abordarea jocului cu combativitate impletită cu o gîndire tactică permanent activă și controlată a contribuit substanțial la succesul României.

Din arsenalul tehnico-tactic folosit, blocajul s-a evidențiat ca fiind capitolul cel mai bine pus la punct în pregătirea echipei (antrenor — Gh. Bodescu). În schimb, gîndindu-ne la dificultul turneu de la Leipzig al reprezentativei noastre, pe care o aș-

teaptă meciuri cu două echipe de valoare cît superioară (R.D. Germană, Polonia) cu ei trei de forțe cel puțin egale cu ea (Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria), partidele de verificare de la Sibiu ne-au demonstrat că sînt unele „compartimente” ale jocului în deficit și care deci impun un spor apreciabil de atenție în jocurile din R.D.G. Ne referim la necesitatea ameliorării pazei a doua și în general a coordonării acțiunilor ofensive, în vederea obținerii unui potențial major în varietatea direcțiilor și intensității atacurilor. De asemenea, e recomandabilă mai multă atenție la executarea serviciilor (la

Sibiu echipa noastră a greșit 11), la primirea serviciilor adverse (din care, în meciurile respective, voleibalistelor noastre li s-au înscris 10 puncte directe) și, în fine, s-a făcut simțită nevoia unei crescute concentrări în angrenajul mișcării din teren la dublaje. În cea mai largă măsură acestea comportă o grijă superioară în grelele întîlniri de la Leipzig, unde prin remediile sugerate, ținînd seamă de forma bună dovedită în genere de jucătoarele Golosic, Florescu, Ștefănescu, Bogdan, Rebec, Lăzeanu și sperînd în redresarea voleibalistelor Chezan și Golimas, credem că echipa noastră se va putea prezenta onorabil.

CONSTANTIN FAUR

Un concurs reușit: „Cupa speranțelor”

Sîmbătă, duminică și luni poligoaul Tunari a găzduit un important concurs de tir, dotat cu „Cupa speranțelor”. Pe standurile de tragere s-au aliniat 85 de tineri și tinere care s-au întrecut în probele de armă standard 60 de focuri culcat și 3 x 20 focuri, pistol viteză, pistol liber, pistol sport, talere și skeet. S-au evidențiat concurenții Veronica Stroe (Dinamo), V. Neagu, Ioana Petrovici și M. Teodor (Steaua), Fl. Țitei (Brașov), Șt. Alerhard (Arad), D. Becca (Arhitectura), Șt. Bodnărescu (Dinamo Obor) și alții. Iată rezultatele: armă standard, 60 focuri culcat — fete: 1. Veronica Stroe 575 p, 2. Mariana Borcea (Dinamo) 572 p, 3. Ioana Petrovici 572 p; băieți: 1. V. Neagu 583 p, 2. I. Orhei (Metalul) 579 p, 3. C. Codreanu (Steaua) 579 p; pistol viteză: 1. Al. Gered (Dinamo) 571 p, 2. N. Vlad (Olimpia)

523 p, 3. D. Cristescu (Dinamo) 515 p; armă standard, 3 x 20 focuri — băieți: 1. Fl. Țitei 554 p, 2. Șt. Alerhard 553 p, 3. D. Becca 551 p; fete: 1. Ioana Petrovici 545 p, 2. Veronica Stroe 536 p, 3. Emilia Popa (Arad) 534 p; pistol liber: 1. M. Teodor 547 p, 2. Al. Gered 502 p, 3. Gh. Iordache (Dinamo) 501 p; pistol sport, 30 + 30 focuri: 1. M. Teodor 281 + 280 = 561 p, 2. Al. Gered 270 + 285 = 555 p, 3. Gh. Iordache 272 + 274 = 546 p; skeet, 100 buc.: 1. E. Motolici (S.S.E.) 83 t, 2. Al. Sencovici (S.S.E.) 77 t, 3. N. Vlădoiu (Steaua) 73 t, 4. Gh. Radovici (Steaua) 67 t; talere aruncate din ȧnt, 100 buc.: 1. Șt. Bodnărescu 83 t, 2. Rodica Vezeanu (Viitorul) 77 t, 3. R. Cogereanu (Steaua) 69 t, 4. G. Suditu (Steaua) 66 t, 5. P. Vaininger (Steaua) 65 t.

SAH

Întrecerile tinerilor se apropie de sfîrșit

PLOIEȘTI 12 (prin telefon). — S-au încheiat întrecerile feminine din cadrul campionatului republican de juniori. Pe primul loc un nume de pe acum cunoscut... Campioană la junioare este FLORICA NICOLAE, de la asociația sportivă „Spicul”, com. Izvorul, regiunea București, șahistă care s-a făcut cunoscută în ultimul timp printr-o serie întreagă de frumoase afirmări. Ea a făcut o singură remiză în cele cinci partide ale turneului final, cîștigîndu-le pe toate celelalte.

Iată clasamentul definitiv al întrecerii junioarelor: 1. Florica Nicolae (Spicul) 4½ p.; 2. Rodica Crăciun (C.F.R. Brașov) 3½ p.; 3—4. Elena Pitpînic (Palatul Pionierilor București) și Ana Maria Murafa (Vulcan București) 2½ p.; 5. Elena Iriminescu (reg. Ploiești) 1 p.; 6. Margareta Juncu (Universitatea Cluj) 1 p.

La băieți, întrecerile continuă pînă la sfîrșitul acestei săptămîni. După cinci runde conduc Lengyel (Satu Mare) și Ghindă (București) cu cîte 4 puncte. Partida dintre aceștia a revenit lui Lengyel. De notat că Ghindă l-a învins pe Ghizdavu, care este clasat la ½ p. de cei doi lideri. Urmează în clasament: Uzună 3, Stoica și Weiss 2½.

T. NICOARĂ coresp.

Noua campioană

Foto: I. Popescu

BOX

Juniorii sînt gata pentru meciul cu Ungaria

După cele trei reuniuni de selecție de la Tg. Mureș, antrenorul reprezentativei noastre de juniori, Eugen Furesz, a definitivat echipa care va pleca miine la Budapesta. Iată-o: hîrtie: A. Cojan; muscă: I. Nicolau; cocoș: V. Chiș; pană: C. Cuțov — V. Potolea; semiușoară: Gh. Ene; ușoară: R. Lazea; semimijlocie: C. Cocirlea; mijlocie ușoară: Gh. Călin; mijlocie: N. Manița; semigrea: I. Săliște; grea: M. Niculescu. După cum ne-a comunicat, telefonic, antrenorul Furesz, pregătirile efectuate la Tg. Mureș s-au axat pe menținerea condiției fizice. Majoritatea componenților reprezentativei de juniori sînt boxeri cu reale perspective de dezvoltare, pe care federația de specialitate îi rodează în vederea viitoarelor confruntări internaționale. După meciul cu selecționata de juniori a

Ungariei, pugiliștii noștri se vor întoarce la Tg. Mureș, unde vor continua antrenamentele în vederea partidei cu echipa Bulgariei care, după cum se știe, va avea loc la sfîrșitul acestei luni, la Tg. Mureș.

A FOST STABILITĂ ECHIPA PENTRU TURNEUL SPERANȚELOR OLIMPICE DE LA BERLIN

La 24 iulie va începe la Berlin un mare turneu rezervat „speranțelor olimpice”. Pregătirile boxerilor care vor reprezenta țara noastră la această confruntare au intrat în stadiul final. Antrenorii Lucian Popescu și Tedi Niculescu au alcătuit următoarea formație: Pometcu, Nedelcea, Iovan, Bădoiu, Silberman, Popa, Covaci, Grea, Iancu și Alexe.